

Maasheggen NS-wandeloctocht

Beschrijving van de wandeloctocht

 Vanuit het station gaat u linksaf, Stationsweg en op de kruising bij de overweg rechtsaf, Spoorstraat. Bij de stoplichten rechtdoor en op de rotonde ook rechtdoor, Steenstraat. In de bocht naar links houdt u schuin rechts aan, een winkelstraat, nog steeds Steenstraat. Volg de winkelstraat en ga vóór de Petruskerk linksaf, Kerkpad.

① De Sint Petrusbasiliek

In het centrum van Boxmeer staat de Sint Petrusbasiliek. Al in de 4e eeuw stond op deze plek een klein houten kerkje. Ongeveer in de 12e eeuw werd dit houten bouwsel vervangen door een stenen kerk die in de loop der eeuwen uitgroeide tot het gebouw zoals het er nu staat. Wat u ziet is echter niet het originele bouwwerk, maar een reconstructie uit de jaren vijftig, aangezien de kerk tijdens de Tweede Wereldoorlog geheel werd verwoest. In de crypte onder de kerk vond rond 1400 het zogenaamde 'Bloedwonder' plaats. Een priester droeg de Heilige Mis op in de kerk. Na de consecratie (ceremonie waarbij brood en wijn worden gezegend) twijfelde hij echter aan de waarheid van de "transsubstantiatie", namelijk of brood en wijn wel echt waren veranderd in het Lichaam en Bloed van

Christus. Tijdens deze twijfel veranderde de wijn in bloed en borrelde het bloed over de rand van de kelk. Hevig ontsteld vroeg de priester vergeving voor zijn twijfel, waarop de inhoud van de kelk weer in wijn veranderde. Sinds die tijd is Boxmeer een bedevaartsoord. Nog altijd trekt twee weken na Pinksteren een processie door de straten om het "Heilige Bloedwonder" te herdenken.

 Aan het eind loopt u rechtdoor over een pleintje, Zandpaadje. Deze weg gaat over in een fietspad. Aan het eind linksaf (het Zand). U volgt nu het Maas- en Peelliniepad. Aan het eind, bij een kerkje en de ingang van het kasteel rechts aanhouden, Veerstraat.

② Kasteel Boxmeer

Het kasteel van Jan Boc, waaraan Boxmeer zijn naam dankt, is het belangrijkste historische monument van Boxmeer. Op deze locatie, een door mensenhand aangelegde verhoging in het zicht van de Maas, bevond zich in de Romeinse tijd al een versterkte vesting of castellum. In de loop van de geschiedenis (van de dertiende t/m de achttiende eeuw) is het Kasteel regelmatig belegerd door veldheren die er na de inname vaak plezier in hadden om het bouwwerk tot de laatste steen toe af te breken. In 1806 kocht jonker Leopold van Sasse van Ysselt het kasteel en sloopte het op één vleugel na, zodat vrijwel alleen het monumentale trappenhuis en woonvertrekken in classicistische stijl overbleven. In 1896 werd het kasteel gekocht door de zusters van Julie Postel en ingericht als ziekenhuis. Sinds 1966 is het ziekenhuis in gebruik als gastenverblijf van de Congregatie. In de kelder bevindt zich een museum waar een levendig beeld wordt geschetst van de geschiedenis van het kasteel en zijn bewoners. Het museum is geopend op zaterdag en zondag van 14-17 uur (tijdens feestdagen gesloten).

Het eerste weggetje rechtsaf, Rollandsestraat, een doodlopende weg. (U volgt nu een wat schaarser gemarkeerde alternatieve route van het Maas- en Peelliniepad). Na de dijk gaat het over in een half-verhard pad. Blijf dit pad volgen, eerst langs een picknickbank, dan met enkele bochten naar links en rechts, tot aan de Maas. Via een hek komt u op de Maasoever.

3 De Maas

De Maas (890 km lang) ontspringt op het plateau van Langres in Noord-Frankrijk, baant zich vervolgens een weg door Wallonië om in Eijsden Nederland binnen te stromen. De Maas is een regenrivier met sterk wisselende waterstanden waar omwonenden regelmatig (zelfs tot in hun huizen) mee geconfronteerd worden. Om de Maas een goede transportader voor het kolenvervoer te kunnen laten zijn, werd ze gekanaliseerd wat ook in de omgeving van Boxmeer goed te zien is aan de afgesneden bochten en aangelegde stuwen en sluisen. In het zuiden van Limburg tussen Maastricht en Maasbracht werd kanalisatie duurder dan het graven van een nieuw kanaal, vandaar de aanleg van het Julianakanaal in 1925. De Maas is zowel door Frankrijk, België als Nederland sterk vervuild door bestrijdingsmiddelen, meststoffen en industrieel afvalwater. Gelukkig worden de laatste jaren grensoverschrijdende inspanningen geleverd om de problemen aan te pakken.

Hier rechtsaf, een breed graspad. Aan het eind, met links een fraai uitzicht over de Maas en een zitbank gaat u rechtsaf, een betonpad. Na 25 meter linksaf, een asfaltweg. U bent nu weer op het officiële Maas- en Peelliniepad. Blijf zo dicht mogelijk langs de Maas lopen en ga, waar de doorgaande weg naar rechts gaat (bij een bank) rechtdoor, een paadje met bruggetjes over de Sambeekse Uitwatering en de Sint-Jansbeek. Blijf dit paadje volgen tot de stuw van Sambeek.

4 Stuw- en sluisencomplex Sambeek

Bij Sambeek ligt één van de zeven stuw- en sluisencomplexen in het Land van Cuijk, die rond 1928-1929 zijn gebouwd om de waterstand van de Maas beter beheersbaar te maken. Vanaf het uitzichtplateau heeft u mooi zicht op het stijgen en dalen van de schepen.

Bij het stuw- en sluisencomplex van Sambeek rechtsaf over de weg naar beneden. Aan het eind, bij Y-64513 rechtsaf. Na ruim 100 meter neemt u het eerste pad scherp linksaf het Maasheggegebied in. Zijpaden negeren en na circa 600 meter het doorgaande pad volgen, eerst naar rechts en dan meteen naar links.

5 De Maasheggen

Het 'Maasheggenlandschap' bestaat uit dichte meidoornhagen die de grasgroene uiterwaarden verdelen in kleinere weilanden. Ze werden geplant als erfscbeiding en veekering. Bovendien werd het hout gebruikt voor het maken van gereedschap (o.a. hamerstelen), als brandstof voor de open haard en bouw materiaal. Door de 'uitvinding' van het prikkeldraad en mechanisering van de landbouw zijn veel heggen verdwenen. Ze werden gezien als obstakels die de grasopbrengst verminderen en duur zijn in onderhoud. Intussen heeft men vanuit landschappelijk oogpunt een begin gemaakt met restauratie van de heggen. Voor vogels, zoals de kneu, zanglijster, staartmees, merel en winterkoning zijn de heggen een waar paradijs, met name in de winter. Ze bieden beschutting en voedsel, want de meidoorns houden hun vruchten tot in de winter. Veel trekvogels doen de Maasheggen op hun route naar het 'zonnige zuiden' aan. Voor de dassen die zich hier ook in hun element voelen, zijn wissels (gangen) in de heggen gemaakt, zodat ze niet belemmerd worden op hun zoektocht naar regenwormen en andere lekkernijen. Overdag slapen de dassen in hun burchten. U zult ze

tijdens de wandeling dus niet snel tegenkomen.

 Na 500 meter, bij een zijpad, steekt u rechtdoor een beekje over. Ga direct linksaf en meteen rechtsaf. Volg dit graspad (IVN natuurpad) langs de afrastering. Na het derde draaihekje gaat u linksaf. Langs een vierde hekje en het pad naar rechts volgen. Nadat het pad breder is geworden, een bocht naar rechts volgen en direct linksaf omhoog, langs een informatiebord over wilde planten. Dit kronkelende paadje over de 'Vortumsche Bergen' voert u tussen grillig gevormde bomen door. U volgt de kam van een oud rivierduin. Op een driesprong voorbij het duin gaat u rechtsaf.

 Bij een picknicktafel komt u op een asfaltweg. Hier rechtsaf langs de bosrand en na 170 meter op een kruising linksaf, een breed pad. Vóór een rustbank dit pad naar links volgen het bos in en vlak daarna naar rechts. Blijf het pad volgen en negeer alle zijpaden. Na 1400 meter op een kruising schuin rechtdoor een verhard fietspad op. Na 200 meter linksaf een graspad inslaan. Dit pad, dat verderop steeds smaller wordt, vervolgen. Zijpaden naar links en rechts negeren.

 Het pad slingert over een heuvel waarop een bankje staat met een prachtig uitzicht over het Maasheggegebied. Het pad langs de bosrand vervolgen tot aan een verhard fietspad. Hier rechtsaf. Na 100 meter in een flauwe bocht het fietspad verlaten en schuin links aanhouden over een onverhard pad langs de bosrand. Na 65 meter linksaf het bos in. Dit bospad met een bocht naar rechts volgen tot het weer uitkomt op de bredere bosweg. Hier links afslaan.

6 De Groeningsche en Vortumsche Bergen
De 'Groeningsche en Vortumsche Bergen' zijn kleine stuifzandruggen of rivierduinen, die al zijn ontstaan in de prehistorie

(zesduizend jaar geleden). In droge perioden nam de wind het zand uit de rivierbedding van de Maas mee. Het zand werd opgevangen en vastgezet door planten die op deze plek stonden. Zo ontstonden er op den duur rivierduinen. Het zand was echter niet vruchtbaar, dus boeren lieten er ter beschutting en voor hakhout bomen op groeien. Op deze manier zijn hier prachtige bossen ontstaan, met bomen van wel enkele honderden jaren oud. Bij hoog water dienden deze 'bergen' als toevluchtsoord voor dieren.

De Zoete- en Zurepasweiden

Om de zandige Groeningsche en Vortumsche Bergen heen liggen lagere rivierkleigronden. De kalkrijke rivierklei werd afgezet tijdens de veelvuldige overstromingen van de Maas. Deze vruchtbare gronden werden in gebruik genomen als weiden en hooiland. Het woord 'pas' is streektaal voor wei. 'Zoet' staat voor een bodem met veel kalk. Vandaar de naam 'Zoetepas'. Aan de westzijde van de bergen is de bodem kalkloos of zuur. Daarom heet dit gebied 'Zurepas'.

 Na een slagboom met eenvoudig zitbankje rechtdoor de doorgaande weg volgen. Dit pad gaat na het bos over in een asfaltweg. Volg deze weg tot in het dorp Vierlingsbeek. Steek daar de hoofdstraat recht over, en ga rechtdoor, Burggraaf. Na 25 meter rechtdoor lopen. U verlaat hier het Maas- en Peelliniepad en het Pieterpad. Op de volgende kruising rechtdoor en even verderop met de bocht mee naar links. Aan het eind gaat u rechtsaf, Spoorstraat. Volg deze weg tot net voorbij huisnummer 47 en neem het tegelpad links achter de lindenbomen. Bij een Christusbeeld komt het pad uit op een klinkerweg, Soetendael. Op kruising rechtdoor, Soetendael vervolgen, nu geasfalteerd. Bij P-25286 met een bocht naar links. (rechts van P-25286 ligt Koffiehuis Samen). Na circa 200 meter tegenover café-restaurant De Vier Linden is het station.